

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme.

Fremsat den 13. december 1966 af *landbrugsministeren*.

§ 1.

I lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 252 af 7. juni 1963, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 2, *litra b*, affattes således:

„*b. jorder, som i matriklen er anført under flere matr.nre. (art.nre.), når jorderne*

- 1) udgør en landbrugsejendom, eller
- 2) i matriklen er anført med samlet skov-skyld, eller
- 3) i øvrigt ifølge notering i matriklen og tingbogen skal holdes forenet.“

2. § 6, stk. 3, affattes således:

„*Stk. 3. Kongelige penge, d. v. s. den del af de halve købesummer, som endnu skyldes til statskassen af ejendomme på tidligere ryttergods, fordeles ved udstykning efter det hartkorn, der tillægges parcellerne. Der kan dog ikke til en parcel overføres et beløb under 10 kr., og beløb, der skal fordeles, deles i hele kroner, jfr. herved § 10, stk. 3. Halvårige ydelser for afløst tiende fordeles ikke ved udstykning, men overføres samlet til en af parcellerne, jfr. § 10, stk. 1.*“

3. I § 6, stk. 4, udgår ordene „halvårige ydelser for afløst tiende eller“.

4. § 7, 2. pkt., ophæves.

5. I § 10, stk. 1, ændres „oppebørselsbetjent“ til „oppebørselsmyndighed“ og „oppebørselsbetjenten“ til „oppebørselsmyndigheden“.

6. I § 10, stk. 1, indsættes som 4. og 5. pkt.:

„Påhviler der den udstykkede ejendom halvårlig ydelse for afløst tiende, skal oppebørselsmyndigheden overføre ydelsen til den parcel af ejendommen, der ifølge approbationsskrivelsen har det største areal eller, hvis flere parceller er lige store, til en af disse. Ved overførelsen bortses fra parceller, hvis hele areal er anført som vej.“

7. I § 11 A, stk. 1, ændres „oppebørselsbetjent“ til „oppebørselsmyndighed“.

8. § 11 B og C affattes således:

„**B.** Intet skøde eller andet adkomst-dokument på en fast ejendom må indføres endeligt i tingbogen, forinden der foreligger påtegning af vedkommende oppebørselsmyndighed på dokumentet om, at det pågældende areal ikke udgør en del af en samlet fast ejendom.

C. Intet pantebrev angående en del af en samlet fast ejendom eller af et umatrikuleret areal og ingen brugskontrakt, hvorved en del af en samlet fast ejendom eller af et umatrikuleret areal gives i brug til en anden for længere tid end 10 år, må endeligt indføres i tingbogen, forinden der foreligger approbation på frastykning af den pågældende del.

Stk. 2. Ingen brugskontrakt, hvorved en fast ejendom gives i brug til en anden for længere tid end 10 år, må indføres endeligt i tingbogen, forinden der foreligger påtegning af vedkommende oppebørselsmyndighed på kontrakten om, at det pågældende

areal ikke udgør en del af en samlet fast ejendom.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke aftægtskontrakter, kontrakter om anbringelse af elmaster, sømærker o. lign. eller kontrakter om udnyttelse af forekomster i jorden af tørv, grus, kalk o. lign. eller om anden begrænset udnyttelse af en del af en ejendom.“

9. § 12, stk. 1, affattes således:

„§ 12. Sammenlægning af landbrugs-
ejendomme er indskrænket ved bestem-
melserne i § 13, jfr. § 6, i lov om landbrugs-
ejendomme.“

10. § 13, stk. 2, affattes således:

„Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, sidste punktum, gælder ikke, når der overens-
stemmende med § 2, 2. og 3. punktum, og § 3 i lov om landbrugsejendomme foretages
notering i matriklen om, at flere matr.nre.
(art.nre.), der tilhører samme ejer, i for-
ening udgør en landbrugsejendom.“

11. I § 14 ændres „oppebørselsbetjent“ til „oppebørselsmyndighed“ og „oppebørselsbetjenten“ til „oppebørselsmyndigheden“.

12. I § 17, stk. 2, 2. pkt., udgår ordene „ifølge matriklen“.

13. I § 42, stk. 1, 1. pkt., ændres „oppebørselsbetjent“ til „oppebørselsmyndighed“, og ordene „halvårlige ydelser for afløst tiende og“ udgår.

14. I § 42, stk. 1, 3. pkt., udgår „grundbeløb, dens“.

15. I § 42, stk. 2, ændres ordene „i matriklen er betegnet som“ til „udgør“.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. april 1967.

Stk. 2. § 32 og § 34, stk. 3, i lov nr. 100 af 15. maj 1903 om afløsning af tienden og § 4 i lov nr. 129 af 4. april 1928 om afløsning af tienden i de sønderjyske landsdele ophæves.

Bemærkninger til lovforslaget.

I folketingsåret 1965-66 fremsattes forslag til lov om ændringer i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme (Folketingstidende 1965-66, till. A, sp. 2155-2160, og folketingets forhandlinger, sp. 3934-3939). Forslaget indeholdt bestemmelser om de ændringer i udstykningsloven, der var en følge af det samtidig fremsatte forslag til lov om landbrugsejendomme. Efter at være underkastet 1. behandling (folketingets forhandlinger, sp. 4746-4807) henvistes forslaget til et udvalg, der ikke nåede at afslutte sit arbejde inden folketingsårets udløb.

Den 6. oktober 1966 blev forslaget sammen med forslag til lov om landbrugsejendomme genfremsat i folketinget, idet det dog af landbrugsministeren efter samråd med finansministeren yderligere var foreslået, at udstykningslovens §§ 6, 7 og 10 ændres således, at halvårlige ydelser for afløst tiende ikke længere skal fordeles ved udstykning (Folketingstidende 1966-67, till. A, sp. 219-225, og folketingets forhandlinger, sp. 91-93). Den 11. oktober 1966 blev lovforslaget undergivet 1. behandling (folketingets forhandlinger, sp. 268-295), og forslaget henvistes til et udvalg, der dog ikke nåede at færdigbehandle forslaget, inden folketinget blev opløst.

Nærværende lovforslag er bortset fra en tilføjelse i § 2 enslydende med det forslag, som blev fremsat i folketinget den 6. oktober 1966.

Til de enkelte bestemmelser bemærkes:

Ad forslagens § 1.

Til nr. 1.

Bestemmelsen i den gældende lovs § 1, stk. 2, litra b, nr. 2, om, at jorder, der før 1. juli 1904 har været anført med samlet gammelskat, er at betragte som en samlet fast ejendom, er foreslået ophævet, idet bestemmelsen har mistet sin betydning. De øvrige ændringer er af redaktionel art.

Til nr. 2, 3 og 4.

I forbindelse med udstykning af ejendomme, hvorpå der hviler halvårlige ydelser for afløst tiende efter lov nr. 100 af 15. maj 1903, har matrikel-direktoratet hidtil efter reglerne i udstykningslovens § 6 foretaget en fordeling af ydelserne på de udstykkede parceller. I de sønderjyske landsdele er fordelingen foretaget efter reglerne i lovens § 7. Finansministeren har nu henstillet, at de omhandlede regler forenkles, og under hensyn til, at hovedparten af de resterende halvårlige ydelser udgør

beløb under 20 kr., er det ikke fundet betænkeligt at foreslå, at fordelingen af tiendeydelser på de enkelte parceller, hvori en ejendom udstykkes, ophører. I øvrigt bemærkes, at tiendeydelserne vil være bortfaldet for alle sogne i løbet af 7 år, bortset fra Sønderjylland, hvor afløsningen er sket i henhold til lov nr. 129 af 4. april 1928, og ydelserne derfor ikke vil være bortfaldet før 1984.

Til nr. 5.

Ændringen er af redaktionel art.

Til nr. 6.

Tiendeydelserne har hidtil være registreret såvel i landbrugsministeriets matrikel som i oppebørselsmyndighedernes ejendomskartoteker, og ændringer i ydelsernes fordeling ved udstykning er meddelt oppebørselsmyndighederne i matrikeldirektoratets skrivelser om udstykningsapprobation. Ved at pålægge oppebørselsmyndighederne at overføre en udstykket ejendoms tiendeydelse til en af parcellerne opnås, at matrikeldirektoratet kan ophøre med at registrere tiendeydelserne. Som en naturlig hovedregel er foreslået, at tiendeydelsen ved udstykning skal overføres til den største parcel. Dog kan der efter forslaget ikke overføres tiendeydelser til parceller, hvis hele areal er vej, idet sådanne ejendomme i øvrigt ikke beskattes.

Til nr. 7.

Ændringen er af redaktionel art.

Til nr. 8.

Ved lov nr. 243 af 7. juni 1963 gennemførtes en ændring af landbrugslovens § 1, hvorved landbrugspligten udvidedes til at omfatte alle jorder, der var vurderet under landbrugsejendomme. Overensstemmende hermed fastsættes det i § 2 i forslaget til lov om landbrugsejendomme, at der til landbrugsejendomme foruden de arealer, der ifølge noteringen i matriklen er omfattet af landbrugspligten, tillige henregnes arealer, der — uden at være omfattet af noteringen — ved den seneste vurdering til ejendomsværdi og grundværdi er vurderet under ejendommen. Der bortses dog fra arealer, der af landbrugsministeren er tilladt fraskilt ejendommen efter 1. september 1960.

Udvidelsen af landbrugspligten har medført, at man ved undersøgelsen af, om et matr.nr. er en del af en samlet fast ejendom, jfr. udstykningslovens § 1, stk. 1, ikke længere alene kan gå ud fra noteringen i matrikel og tingbog, men også må undersøge, om det pågældende matr. nr. er vurderet

under en landbrugsejendom. Affattelsen af den gældende lovs § 11 B er efter udvidelsen af landbrugspligten ikke dækkende i så henseende, og forslagets § 11 B tilsigter at berigtige dette forhold.

Forslagets § 11 C, stk. 1, svarer til den gældende lovs § 11 C, 1. punktum. Ændringen er alene af sproglig art.

Udstykningslovens § 1, stk. 1, bestemmer bl. a., at ingen del af en samlet fast ejendom må særskilt pantsættes eller gives i brug til en anden for længere tid end 10 år. Ved anmeldelse til tinglysning af pantebreve og brugskontrakter har dommeren kunnet påse, at de arealer, de pågældende dokumenter vedrører, ikke udgør en del af en samlet fast ejendom, idet noteringen i tingbogen er ajourført med matriklens noteringer om, hvilke matr.nre. der er pålagt forpligtelse til at holdes forenet som samlet fast ejendom. Vedrører et pantebrev eller en brugskontrakt et areal, der ved ændringen af landbrugsloven i 1963 er blevet pålagt landbrugspligt, kan dommeren imidlertid ikke længere på grundlag af tingbogens oplysninger påse, om bestemmelserne i udstykningslovens § 1, stk. 1, er overholdt, idet der i almindelighed ikke er foretaget notering i matrikel og tingbog om den udvidede landbrugspligt. Det er derfor i § 11 C, stk. 2, foreslået, at brugskontrakter, hvorved en ejendom gives i brug for længere tid end 10 år, ikke må indføres endeligt i tingbogen, forinden der foreligger påtegning på kontrakten om, at det i denne omhandlede areal ikke udgør en del af en samlet fast ejendom. For pantebreve har man af administrative grunde ikke ment at kunne foreslå en tilsvarende kontrol, idet dette ville forudsætte, at alle pantebreve vedrørende fast ejendom forinden tinglysningen skulle have påtegning fra oppebørselsmyndigheden. Da det påregnes at foretage notering i matrikel og tingbog om den udvidede landbrugspligt, vil det tidsrum, hvor kontrollen med hensyn til pantebreve er ufuldstændig, være begrænset.

Forslagets § 11 C, stk. 3, svarer til den gældende lovs § 11 C, sidste punktum. Affattelsen er dog ændret under hensyn til bestemmelserne i § 7, stk. 2, i forslaget til lov om landbrugsejendomme.

Til nr. 9.

Ændringsforslaget er en følge af forslaget til lov om landbrugsejendomme.

Til nr. 10.

Ændringsforslaget er en følge af forslaget til lov om landbrugsejendomme og svarer til bestemmelsen i den gældende lovs § 13, stk. 2, om samnotering af de under en landbrugsejendom hørende matr.nre.

Til nr. 11.

Ændringen er af redaktionel art.

Til nr. 12.

Ændringen er en følge af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 13.

Ændringerne er dels af redaktionel art, dels en følge af ændringsforslag nr. 2.

Til nr. 14.

Da vurderingslovens bestemmelser om grundbeløb er ophævet ved lov nr. 363 af 18. december

1964, kan grundbeløb ikke længere angives i hartkornsattester.

Til nr. 15.

Ændringsforslaget er en følge af den under nr. 8 nævnte udvidelse af landbrugspligten.

Ad forslaget § 2.

Ophævelsen af § 32 og § 34, stk. 3, i lov nr. 100 af 15. maj 1903 og af § 4 i lov nr. 129 af 4. april 1928 er en konsekvens af ændringsforslagene i § 1, nr. 2-4 og nr. 6.